

Kamila Austová

Psal se 5. červen 1926, kdy se ve Lvově v tehdejší Polsku narodila Kamila Blafková. Přišla na svět v období, které bylo poznamenáno politickou nestabilitou a rostoucím vlivem nacistického Německa. I přes toto náročné období, má na své dětství krásné vzpomínky a na své mládí ráda vzpomíná. Kamila byla narozena do smíšené rodiny, otec byl českého původu a matka polského. Otec byl voják, který s frontou během 1. světové války postupoval přes Polsko. Když procházeli Lvovem, potkal otec Kamily matku a následně ve Lvově zůstal.

Její rodné město Lvov bylo město s mnoha kulturami, převážně s polskou, židovskou a ukrajinskou komunitou. Město bylo centrem vědy, kultury a liberální civilizace s kavárenskou kulturou přirovnávanou k Vídni.

Kamila zde prožila své mládí, i když město bylo okupováno Sověty i Němci v průběhu války. Zažila v průběhu okupace deportace Poláků, represe, zatýkání i změny režimu. Při německé okupaci v červnu 1941 proběhl masakr vězňů NKVD. Proběhly pak pogromy vůči židům a ve Lvově lidé trpěli každodenním hladem, což se naštěstí netýkalo rodiny Kamily, protože dojížděli na venkov ke známým pro potraviny. V průběhu války zažila setkání s ruskými partyzány a naživo viděla jejich brutální praktiky během války. To přispělo k rozhodnutí utéci z okupovaného Lvova do Čech, do rodné země svého otce. Cestu podnikla se sestrou a jejím novorozencem. Přidala se k prvnímu československému armádnímu sboru generála Ludvíka Svobody. Její matka se k nim měla přidat, ale setkaly se až po třiceti letech. Na útěku se šťastnou náhodou setkala s otcem. S otcem se přidali k frontě a postupovali s ní. Cestu provázal hlad, únava a nebezpečí. Celý rok putovali pěšky za frontou, až dorazili do Brna.

Její útěk ji dostal až do Liberce po roce 1945. Zde začala svůj nový život, ale stále pátrala po své matce, bohužel neúspěšně. V Liberci žila necelých sedm let se svým otcem, kde provozovali hospodu. S ním také v roce 1952 začali provozovat hotel se jménem Obří Sud, který se nacházel v Jeřmanicích. Hotel provozovali do roku 1955. V Liberci se seznámila s jejím prvním manželem. Následně se za něj provdala. Manželství se však rozpadlo kvůli manželovi neplodnosti a jeho problémy s alkoholem.

V roce 1956 po rozvodu odešla do Dolního Bousova, kde si dlouho musela zvykat na život mimo město na venkově. Zde znovu pracovala v pohostinství. O rok později se provdala za místního starostu a zubního lékaře Václava Austa, se kterým měli tři děti; Soňu, Miroslava a Leonu. Dnes už má 7 vnoučat a 14 pravnoučat.

Letos oslaví sto let a těší se dobrému zdraví.